

กลวิธีการแปรรูปกรรมวาจกจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยในวรรณกรรมญี่ปุ่น

สุชาดา ฐ้วงษ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปรรูปกรรมวาจกจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากวรรณกรรมฉบับภาษาญี่ปุ่นจำนวน 3 เล่ม ฉบับแปลภาษาไทยจำนวน 3 เล่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยอ้างอิงกลวิธีการแปลจากวรรณกรรมที่ผ่านมา (ปฤณามโนมัยวิบูลย์, 2547; ภคพล พิริยะเบญจวัฒน์, 2554; ชูชวานี, 2561; Nagura Ayako, 2011)

ผลการศึกษาพบว่ามีประโยคกรรมวาจกจำนวน 638 ประโยค แบ่งตามกลวิธีการแปลได้ดังนี้ 1) การแปลเป็นรูปอื่น ๆ (ร้อยละ 67.40) 2) การแปลตรงเป็นรูปกรรมวาจก (ร้อยละ 23.98) และ 3) การละไม่แปล (ร้อยละ 8.62) เมื่อพิจารณากลวิธีการแปลเป็นรูปแบบอื่น ๆ พบว่าวิธีการสลับผู้กระทำเป็นประธานของประโยคเป็นวิธีการที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.90 นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบกลวิธีการแปรรูปกรรมวาจกที่น่าสนใจ เช่น การใช้คำว่า “มี” ตามด้วยประโยคกรตุวาจก คิดเป็นร้อยละ 7.05 การแปลเป็นคำกริยาบอกผล คิดเป็นร้อยละ 5.17 การแปลเป็นคำนามหรืออาการนาม คิดเป็นร้อยละ 3.60 และการแปลเป็นคำว่า “ได้รับ” คิดเป็นร้อยละ 3.45 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประโยคที่ใช้คำว่า “ได้รับ” พบว่าประโยคภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มทางด้านบวกสอดคล้องกับความหมายในภาษาไทย นอกจากนี้ การแปลประโยคที่ใช้กลวิธีการแปลตรงเป็นรูปกรรมวาจกเป็นคำว่า “ถูก” หรือ “โดน” ผู้วิจัยพบความแตกต่างในการแปลคำดังกล่าวจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย คือ ประโยคที่ประธานเป็นสิ่งมีชีวิตพบแนวโน้มใช้ในการสื่อความหมายด้านลบและประโยคที่ประธานเป็นสิ่งไม่มีชีวิตพบแนวโน้มใช้ในการสื่อความหมายเป็นกลาง

คำสำคัญ: การแปล, ประโยคกรรมวาจก, ภาษาญี่ปุ่น, วรรณกรรมญี่ปุ่น